

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 10 grudnia 2010 r.

w sprawie pomocy państwa ułatwiającej zamykanie niekonkurencyjnych kopalń węgla

(2010/787/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 107 ust. 3 lit. e),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1407/2002 z dnia 23 lipca 2002 r. w sprawie pomocy państwa dla przemysłu węglowego ⁽²⁾ traci moc z dniem 31 grudnia 2010 r.
- (2) Niewielki udział dotowanego węgla w ogólnym koszyku energetycznym nie uzasadnia dalszego utrzymywania takich dotacji w celu zabezpieczenia dostaw energii w Unii.
- (3) Polityka unijna promująca odnawialne źródła energii oraz zrównoważoną i bezpieczną gospodarkę niskoemisyjną nie uzasadnia nieograniczonego w czasie wsparcia dla niekonkurencyjnych kopalń węgla. Pomoc w ramach kategorii pomocy dopuszczonych rozporządzeniem (WE) nr 1407/2002 nie powinna być zatem kontynuowana bezterminowo.
- (4) Jednak przy braku sektorowych przepisów dotyczących pomocy państwa, w odniesieniu do węgla zastosowanie mają wyłącznie ogólne przepisy dotyczące pomocy państwa. W związku z powyższym niekonkurencyjne kopalnie węgla, korzystające obecnie z pomocy na mocy rozporządzenia (WE) nr 1407/2002, mogą nie kwalifikować się już do otrzymywania pomocy i konieczne może być ich zamknięcie.
- (5) Bez uszczerbku dla ogólnych przepisów dotyczących pomocy państwa, państwa członkowskie powinny być w stanie przyjąć środki łagodzące społeczne i regionalne konsekwencje zamknięcia tych kopalń, tzn. środki umożliwiające należyte zakończenie działalności

w ramach nieodwołalnego planu zamknięcia lub sfinansowanie kosztów nadzwyczajnych, w szczególności odziedziczonych zobowiązań.

- (6) Niniejsza decyzja oznacza dla sektora węgla przejście od stosowania sektorowych przepisów dotyczących pomocy państwa na stosowanie ogólnych przepisów dotyczących pomocy państwa, które mają zastosowanie do wszystkich sektorów.
- (7) Aby ograniczyć zakłócenia konkurencji na rynku wewnętrznym wynikające z udzielania pomocy państwa ułatwiającej zamykanie niekonkurencyjnych kopalń węgla, tego rodzaju pomoc powinna być stopniowo ograniczana i obejmować jedynie jednostki produkcyjne węgla, które planuje się nieodwołalnie zamknąć.
- (8) Aby ograniczyć oddziaływanie na środowisko, jakie wywiera produkcja węgla przez jednostki produkcyjne węgla, na których zamknięcie udzielana jest pomoc, państwa członkowskie, powinny przyjąć plan odpowiednich środków, na przykład w dziedzinie efektywności energetycznej, energii odnawialnej lub wychwytywania i składowania dwutlenku węgla.
- (9) Przedsiębiorstwa powinny być uprawnione do pomocy na pokrycie kosztów, które zgodnie ze zwykłymi zasadami rachunkowości nie dotyczą bezpośrednio kosztów produkcji. Taka pomoc jest przeznaczona na pokrycie kosztów nadzwyczajnych, które powstają w związku z zamknięciem jednostek produkcyjnych węgla. Aby uniknąć nieuprawnionego korzystania z takiej pomocy przez przedsiębiorstwa zamykające tylko część swoich jednostek produkcyjnych, przedmiotowe przedsiębiorstwa powinny prowadzić oddzielną księgowość dla każdej ze swoich jednostek produkcyjnych węgla.
- (10) W celu realizacji swoich zadań wynikających z niniejszej decyzji Komisja powinna zapewnić ustanowienie, utrzymanie i przestrzeganie normalnych warunków konkurencji. W szczególności w odniesieniu do rynku energii elektrycznej, pomoc dla przemysłu węglowego nie powinna wpływać na wybór źródeł energii pierwotnej przez producentów energii elektrycznej. W związku z tym ceny i ilości węgla powinny być swobodnie uzgadniane pomiędzy umawiającymi się stronami w świetle warunków panujących na rynku światowym.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 23 listopada 2010 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 205 z 2.8.2002, s. 1.

- (11) Stosowanie niniejszej decyzji nie powinno wykluczać możliwości uznania pomocy dla przemysłu węglowego za zgodną z zasadami rynku wewnętrznego z innych przyczyn. W tym kontekście inne przepisy szczególne, w szczególności przepisy dotyczące pomocy w dziedzinie badań naukowych, rozwoju i innowacji, pomocy w dziedzinie ochrony środowiska i pomocy w dziedzinie działalności szkoleniowej mają nadal zastosowanie w ramach limitów maksymalnej intensywności pomocy, chyba że przepisy te stanowią inaczej.
- (12) Komisja powinna oceniać środki zgłoszone jej na podstawie niniejszej decyzji i podejmować decyzje zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE ⁽¹⁾.
- (13) Aby uniknąć przerwy między okresem stosowania środków przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1407/2002 a okresem stosowania środków przewidzianych w niniejszej decyzji, niniejsza decyzja powinna mieć zastosowanie od 1 stycznia 2011 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ 1

PRZEPISY WSTĘPNE

Artykuł 1

Definicje

Na użytek niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- a) „węgiel” oznacza wysokiej-, średniej- i niskiej klasy węgiel kategorii A i B, w rozumieniu międzynarodowej klasyfikacji ustanowionej przez Europejską Komisję Gospodarczą ONZ ⁽²⁾;
- b) „zamknięcie” oznacza trwałe zaprzestanie produkcji i sprzedaży węgla;
- c) „plan zamknięcia” oznacza plan opracowany przez państwo członkowskie, przewidujący działania, których skutkiem ma być ostateczne zamknięcie jednostek produkcyjnych węgla;
- d) „jednostka produkcyjna węgla” oznacza podziemne lub odkrywkowe miejsce wydobycia węgla i powiązaną infrastrukturę, zdolne do produkowania węgla surowego niezależnie od innych części przedsiębiorstwa;
- e) „rok produkcyjny węgla” oznacza rok kalendarzowy lub inny dwunastomiesięczny okres, stosowany jako okres odniesienia dla umów w przemyśle węglowym;

⁽¹⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.

⁽²⁾ Międzynarodowy system kodyfikacji węgla wysokiej klasy i średniej klasy (1998); Międzynarodowa klasyfikacja węgla w złożach (1998) i Międzynarodowy system klasyfikacji węgla niskiej klasy (1999).

f) „koszty produkcji” oznaczają całkowite koszty związane z bieżącą produkcją, w tym z działaniami górniczymi, działaniami dotyczącymi przerobu węgla, w szczególności ze wzbogacaniem na mokro, klasyfikacją i sortowaniem oraz transportem do miejsca użytkowania, normalną amortyzacją i odsetki od pożyczonego kapitału naliczone na warunkach rynkowych;

g) „bieżące straty produkcyjne” oznaczają dodatnią różnicę pomiędzy kosztem produkcji węgla a ceną sprzedaży w miejscu użytkowania, swobodnie uzgodnioną pomiędzy umawiającymi się stronami w świetle warunków panujących na rynku światowym.

ROZDZIAŁ 2

ZGODNOŚĆ POMOCY

Artykuł 2

Zasada

1. W kontekście zamknięcia niekonkurencyjnych kopalń pomoc dla przemysłu węglowego może zostać uznana za zgodną z właściwym funkcjonowaniem rynku wewnętrznego, jeśli jest zgodna z przepisami niniejszej decyzji.

2. Pomoc może pokrywać wyłącznie koszty związane z węglem do produkcji energii elektrycznej, skojarzonej produkcji ciepła i energii elektrycznej, produkcji koksu i opalania pieców hutniczych w przemyśle stalowym, w przypadku gdy takie zastosowanie ma miejsce w Unii.

Artykuł 3

Pomoc na zamknięcie

1. Pomoc dla przedsiębiorstwa przeznaczona konkretnie na pokrycie bieżących strat produkcyjnych jednostki produkcyjnej węgla może być uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym jedynie, gdy spełnia następujące warunki:

- a) działalność odnośnych jednostek produkcyjnych węgla musi stanowić część planu zamknięcia, którego termin przypada najpóźniej na dzień 31 grudnia 2018 r.;
- b) odnośne jednostki produkcyjne węgla muszą zostać ostatecznie zamknięte zgodnie z planem zamknięcia;
- c) zgłoszona pomoc nie może przekraczać różnicy między przewidywanymi kosztami produkcji a przewidywanymi przychodami za dany rok produkcyjny węgla. Pomoc faktycznie wypłacona musi podlegać corocznej korekcie w oparciu o rzeczywiste koszty i przychody, najpóźniej do końca roku produkcyjnego węgla następującego po roku, na który pomoc została przyznana;

- d) kwota pomocy na jedną tonę przeliczeniową węgla nie może powodować, że ceny węgla unijnego w punkcie użytkowania będą niższe niż ceny węgla podobnej jakości z państw trzecich;
- e) odnośne jednostki produkcyjne węgla prowadziły działalność w dniu 31 grudnia 2009 r.;
- f) całkowita kwota pomocy na zamknięcie przyznanej przez państwo członkowskie musi mieć tendencję malejącą, przy czym obniżka musi wynosić: do końca roku 2013 - nie mniej niż 25 %, do końca roku 2015 - nie mniej niż 40 %, do końca roku 2016 - nie mniej niż 60 %, a do końca roku 2017 - nie mniej niż 75 % w stosunku do pomocy przyznanej w roku 2011;
- g) całkowita kwota pomocy na zamknięcie dla przemysłu węglowego danego państwa członkowskiego nie może przekraczać, dla żadnego roku po roku 2010, kwoty pomocy przyznanej przez to państwo członkowskie i zatwierdzonej przez Komisję zgodnie z art. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1407/2002 na rok 2010;
- h) państwo członkowskie musi przedstawić plan podjęcia działań na przykład w dziedzinie efektywności energetycznej, energii odnawialnej lub wychwytywania i składowania dwutlenku węgla, mających na celu złagodzenie oddziaływania na środowisko produkcji węgla przez jednostkę produkcyjną węgla, na której zamknięcie udzielana jest pomoc na mocy niniejszego artykułu.

2. Włączenie środków stanowiących pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu do planu, o którym mowa w ust. 1 lit. h), nie narusza obowiązku zgłoszenia i zasady zawieszenia, które obowiązują państwa członkowskie w odniesieniu do takich środków na podstawie art. 108 ust. 3 Traktatu, ani nie wpływa na ocenę zgodności takich środków z rynkiem wewnętrznym.

3. Jeśli jednostki produkcyjne węgla, którym przyznano pomoc zgodnie z ust. 1, nie zostaną zamknięte w terminie określonym w planie zamknięcia zatwierdzonym przez Komisję, odnośne państwo członkowskie musi odzyskać wszelką przyznaną pomoc w odniesieniu do całego okresu objętego planem zamknięcia.

Artykuł 4

Pomoc na pokrycie kosztów nadzwyczajnych

1. Pomoc państwa przyznana przedsiębiorstwom, które prowadzą lub prowadziły działalność związaną z produkcją węgla, w celu umożliwienia im pokrycia kosztów powstających lub powstałych w wyniku zamknięcia jednostek produkcyjnych węgla, które to koszty nie są związane z bieżącą produkcją, może zostać uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym, pod warunkiem że wypłacana kwota nie przekracza tych kosztów. Taka pomoc może być wykorzystana na pokrycie:

- a) kosztów poniesionych lub rezerw dokonanych przez przedsiębiorstwa, które przeprowadzają lub przeprowadziły

zamknięcie jednostek produkcyjnych węgla, w tym przez przedsiębiorstwa korzystające z pomocy na zamknięcie;

- b) kosztów poniesionych przez kilka przedsiębiorstw.

2. Kategorie kosztów, których dotyczy ust. 1, są określone w załączniku. Ust. 1 nie ma zastosowania do kosztów wynikających z braku zgodności z przepisami o ochronie środowiska.

Artykuł 5

Kumulacja

1. Maksymalna kwota pomocy dopuszczonej na mocy niniejszej decyzji ma zastosowanie niezależnie od tego, czy pomoc jest finansowana w całości przez państwa członkowskie, czy jest częściowo finansowana ze środków Unii.

2. Pomoc dopuszczona na mocy niniejszej decyzji nie może być łączona z inną pomocą państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu ani z innymi formami finansowania unijnego odnoszącymi się do tych samych kosztów kwalifikowalnych, jeśli tego rodzaju nakładanie się prowadzi do tego, że kwota pomocy jest wyższa niż kwota dopuszczona na mocy niniejszej decyzji.

Artykuł 6

Oddzielna księgowość

Całość pomocy otrzymanej przez przedsiębiorstwa jest wykazywana w rachunkach zysków i strat jako oddzielna pozycja przychodów, w odróżnieniu od przychodów ze sprzedaży. Przedsiębiorstwa korzystające z pomocy na podstawie niniejszej decyzji i nadal prowadzące działalność handlową lub działające po zamknięciu niektórych lub wszystkich swoich jednostek produkcyjnych węgla prowadzą precyzyjną i oddzielną księgowość dla każdej jednostki produkcyjnej i dla każdego rodzaju działalności gospodarczej niezwiązanej z wydobywaniem węgla. Pomocą przyznaną na mocy niniejszej decyzji zarządza się w sposób uniemożliwiający przekazanie jej innym jednostkom produkcyjnym węgla, które nie są objęte planem zamknięcia, lub na rzecz innych rodzajów działalności tego samego przedsiębiorstwa.

ROZDZIAŁ 3

PROCEDURY

Artykuł 7

Informacje przekazywane przez państwa członkowskie

1. Oprócz rozporządzenia (WE) nr 659/1999 pomoc, o której mowa w niniejszej decyzji, podlega przepisom szczególnym zawartym w ust. 2-6.

2. Państwa członkowskie, które zamierzają przyznać pomoc na zamknięcie, o której mowa w art. 3, zgłaszają Komisji plan zamknięcia odnośnych jednostek produkcyjnych węgla. Plan zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) wskazanie jednostek produkcyjnych węgla;

- b) rzeczywiste lub szacunkowe koszty produkcji dla każdej jednostki produkcyjnej węgla na rok produkcyjny węgla;
- c) szacunkową produkcję, na rok produkcyjny węgla, jednostek produkcyjnych węgla objętych planem zamknięcia;
- d) szacunkową kwotę pomocy na zamknięcie przypadającą na rok produkcyjny węgla.

3. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji wszelkie zmiany planu zamknięcia.

4. Państwa członkowskie zgłaszają wszelką pomoc, jaką zamierzają przyznać na rzecz przemysłu węglowego na mocy niniejszej decyzji w danym roku produkcyjnym węgla. Państwa członkowskie dostarczają Komisji wszelkich szczegółowych informacji istotnych dla obliczenia przewidywanych kosztów produkcji i ich związku z planami zamknięcia zgłoszonymi Komisji zgodnie z ust. 2.

5. Państwa członkowskie informują Komisję o kwotach i o sposobie wyliczenia pomocy faktycznie wypłaconej w danym roku produkcyjnym węgla najpóźniej sześć miesięcy po zakończeniu danego roku. W przypadku korekt kwot początkowo wypłaconych podczas danego roku produkcyjnego węgla państwa członkowskie informują Komisję o tym fakcie przed końcem kolejnego roku produkcji węgla.

6. Zgłaszając pomoc zgodnie z art. 3 i 4 oraz informując Komisję o faktycznie wypłaconej pomocy, państwa członkow-

skie przekazują Komisji wszelkie informacje potrzebne jej do sprawdzenia, czy przestrzegane są przepisy niniejszej decyzji.

ROZDZIAŁ 4

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 8

Środki wykonawcze

Komisja podejmuje wszelkie działania niezbędne do wdrożenia niniejszej decyzji. W ramach ograniczeń określonych w niniejszej decyzji Komisja może określić wspólne ramy przekazywania informacji, o których mowa w art. 7.

Artykuł 9

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r.

Niniejsza decyzja traci moc dnia 31 grudnia 2027 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2010 r.

W imieniu Rady

V. VAN QUICKENBORNE

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

DEFINICJE KOSZTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4

1. Koszty poniesione i rezerwy na koszty dokonane wyłącznie przez przedsiębiorstwa, które zamknęły lub zamykają jednostki produkcyjne węgla

Wyłącznie następujące kategorie kosztów i tylko jeśli wynikają z zamknięcia jednostek produkcyjnych węgla:

- a) koszty wypłat świadczeń socjalnych, wynikające z przejścia na emerytury pracowników przed osiągnięciem przewidzianego w prawie wieku emerytalnego;
- b) inne wydatki nadzwyczajne na pracowników, którzy stracili lub tracą pracę;
- c) wypłata emerytur i świadczeń, poza systemem ustawowym, pracownikom, którzy stracili lub tracą pracę oraz pracownikom uprawnionym do takich wypłat przed zamknięciem kopalni;
- d) koszt pokrywany przez przedsiębiorstwo na przekwalifikowanie pracowników, aby pomóc im znaleźć pracę poza przemysłem węglowym, w szczególności koszty szkolenia;
- e) dostawa darmowego węgla dla pracowników, którzy stracili lub tracą pracę i dla pracowników uprawnionych do takich dostaw przed zamknięciem kopalni, lub ekwiwalent pieniężny;
- f) pozostałe koszty wynikające z przepisów administracyjnych, prawnych lub podatkowych specyficznych dla przemysłu węglowego;
- g) dodatkowe podziemne prace zabezpieczające, wynikające z zamknięcia jednostek produkcyjnych węgla;
- h) szkody górnicze, o ile zostały one spowodowane przez jednostki produkcyjne węgla, które zostały zamknięte lub są zamykane;
- i) wszystkie należycie uzasadnione koszty związane z rekultywacją byłych terenów kopalń węgla, w tym:
 - koszty wynikające z opłat na rzecz instytucji odpowiedzialnych za dostawę wody i odprowadzanie ścieków,
 - inne koszty wynikające z dostaw wody i odprowadzania ścieków;
- j) pozostałe koszty ubezpieczenia zdrowotnego byłych górników;
- k) koszty związane z rozwiązaniem lub zmianą bieżących umów (o maksymalnej wartości równej sześciomiesięcznej produkcji);
- l) nadzwyczajna rzeczystwa amortyzacja, pod warunkiem że wynika z zamknięcia jednostek produkcyjnych węgla;
- m) koszty rekultywacji powierzchni ziemi.

Wzrost wartości gruntów należy odliczyć od kosztów kwalifikowalnych w kategoriach kosztów wymienionych w lit. g), h), i) i m).

2. Koszty poniesione i rezerwy na koszty dokonane przez kilka przedsiębiorstw

Wyłącznie następujące kategorie kosztów:

- a) wzrost składek, poza systemem ustawowym, na pokrycie kosztów ubezpieczenia społecznego jako skutek spadku liczby wpłacających, w następstwie zamknięcia jednostek produkcyjnych węgla;
 - b) wydatki na zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, wynikające z zamknięcia jednostek produkcyjnych węgla;
 - c) wzrost opłat na rzecz instytucji odpowiedzialnych za dostawy wody i odprowadzanie ścieków, pod warunkiem że wzrost ten wynika z ograniczenia produkcji węgla stanowiącej podstawę do nakładania opłat, w następstwie zamknięcia jednostek produkcyjnych węgla.
-